

EXPUNERE DE MOTIVE:

Lanțurile scurte de aprovizionare cu alimente înseamnă vânzarea de la un fermier la un consumator prin implicarea a maxim un intermediar. Conceptul este deja unul de succes în majoritatea țărilor din Uniunea Europeană și, în ultima perioadă, se bucură de atenție sporită în România, atât în rândul fermierilor, cât și al consumatorilor.

Obținerea de produse agricole și alimentare cu scopul de a le vinde într-un areal suficient de apropiat de zona de cultură, este, de asemenea, un concept care promite să schimbe modul în care ne raportăm în prezent la obținerea hranei.

Vânzarea directă are un rol vital în acest proces, în România fiind tot mai frecvent întâlnite cazurile în care agricultorul vinde fără intermediari clienților. Se nasc astfel sisteme alimentare locale unde producția, prelucrarea, comercializarea și consumul de alimente au loc într-o zonă geografică de dimensiuni relativ mici.

Deși subiectul nu este unul nou în spațiul legislativ românesc, țara noastră este singura țară din Uniunea Europeană care a pierdut lupta cu Bruxelles-ul înainte ca această luptă de apărare a intereselor României în cadrul UE să înceapă.

Astfel, în anul 2015 toate organizațiile patronale precum și organizațiile consumatorilor din țara noastră au fost de acord cu acest mod de reglare a distorsiunilor din piața concurențială, cu rezolvarea piedicilor referitoare la lipsa accesului producătorului român pe piață ca urmare a regulilor defavorabile introduse de proprietarii supermarketurilor, prin prezența la raft a 51% produse românești folosind conceptul de lanț alimentar scurt ca parte a Politicii Agricole Comune document de bază la capitolul Agricultură al Uniunii Europene.

Reprezentanții Comisiei Europene au cerut României să dovedească necesitatea implementării unei astfel de legi în România.

Datorită faptului că autoritățile române nu au fost în stare să aducă argumente "în oglindă" cu argumentația regiunilor viticole din Franța, cu autoritățile statului din Belgia, cu organizațiile patronale și ale consumatorilor din Polonia și cu argumentele autorităților din Ungaria.

Față de această situație și având în vedere că numărul de patrioți români din Parlamentul României este în creștere propunem spre dezbatere și adoptare prezenta lege pentru protejarea produselor locale și a producătorilor români.

Producția de alimente locale a fost dintotdeauna o parte a specificului zonelor rurale, dar ea a crescut în mod constant, în toate cele 28 de state membre ale Uniunii Europene. Cererea consumatorilor pentru produse „locale”, ce au o proveniență sigură, împreună cu nevoia producătorilor de a adăuga valoare

producției și comercializării propriilor bunuri agricole, a dus la dezvoltarea unei game diverse de rețele alimentare locale și lanțuri scurte de aprovizionare.

Astfel, fiecare inițiativă locală a evoluat în funcție de zona avută în vedere, de produsele aduse pe piață, precum și în raport cu consumatorii cărora ea li se adresează.

Conform Avizului prospectiv al Comitetului Regiunilor privind sistemele alimentare locale din 2011, aceste sisteme specific constituie un stimulent pentru valorificarea potențialului local și un factor de îmbunătățire a imaginii unor regiuni mai puțin cunoscute și deseori neglijate.

Canalele scurte de distribuție facilitează interacțiunea între consumatori și producători. Ele permit stabilirea unor relații de încredere și trasabilitatea imediată a produselor pentru consumatori, oferind, de asemenea, un nivel elementar de suveranitate alimentară.

Rolul important al produselor alimentare în dezvoltarea rurală a UE este evidențiat de accentul pus pe promovarea produselor agricole în politica dusă de Comisia Europeană. În anul 2011, au fost înaintate propunerile de actualizare a acestei politici, care atrag atenția asupra faptului că „UE dispune de un patrimoniu culinar de o mare diversitate, pe care trebuie să îl valorifice din plin”.

Abordările în parteneriat pentru consolidarea piețelor de alimente locale s-au dovedit instrumente de dezvoltare rurală eficiente. Rezultatele proiectelor asociate produselor alimentare locale pot furniza o susținere durabilă elementelor esențiale ale economiei rurale.

De exemplu, prin conlucrare, întreprinderile care participă la proiectele axate pe produse alimentare locale pot afla noi modalități de a-și vinde produsele în cantități mai mari și de a atrage noi tipuri de cumpărători. Totodată, între sectoarele agricol, de turism și alimentar ale unei regiuni se pot stabili legături mai puternice.

Consumul de produse alimentare locale în zonele rurale are drept consecință reducerea distanțelor pe care sunt transportate alimentele. Acest lucru poate aduce beneficii economice, de mediu și sociale, cum ar fi economii la costurile de transport, diminuarea emisiilor de gaze de eșapament, o solicitare mai scăzută a drumurilor rurale, reducerea aglomerației în trafic și o mai mare siguranță rutieră.

Întreprinderile rurale pot beneficia de pe urma „lanțurilor scurte de aprovizionare” de multiple avantaje. De exemplu, reducerea numărului de firme implicate într-un lanț de aprovizionare poate avea drept consecință creșterea ponderii cuvenite producătorilor în prețul final. Pentru clienți, mai puține legături pot aduce o reducere a cheltuielilor, și pentru toți factorii implicați identificarea provenienței materiei prime devine mai facilă.

Vânzările directe de la producătorul original la clientul final reprezintă cele mai scurte lanțuri de aprovizionare.

**Vom prezenta câteva Studii de caz preluate, care funcționează în UE:
Vânzările directe – „Aromă și proveniență”, Pays de la Loire, Franța**

„Doi producători, Isabelle Annonier și Roland Jamin, au dezvoltat un lanț scurt de aprovizionare pentru producția lor de produse de origine animală și vegetală, pe care le vindeau direct de la fermele pe care le administrau. După un timp, cererea crescută pentru produsele lor i-a forțat să caute modalități prin care să poată prelucra și vinde mai mult. Întâmplarea a făcut ca, aproape de fermele lor, un măcelar să dorească să-și vândă afacerea, pe care ambii agricultori s-au oferit să o preia. După mai multe întâlniri, fermierii au decis în cele din urmă că ar fi mai eficient pentru toți trei să lucreze împreună.

În prezent, produsele lor sunt procesate și vândute în magazinul propriu, dar și în alte ferme și în piețele în aer liber. Acest lanț scurt nu a fost greu de pus în practică, pentru că toți participanții erau conștienți de beneficii și au avut încredere unul în celălalt. Realizarea acestui proiect le-a permis să-și pună în comun competențele, resursele și investițiile. Fermierii nu au fost nevoiți să investească în utilaje specifice care să prelucraze produsele lor, iar măcelarul a găsit o nouă modalitate de a-și face afacerea profitabilă. Prin crearea de sinergie la nivel local, consumatorii sunt, de asemenea, conștienți de originea produselor, iar magazinul poate să promoveze calitatea și bunuri alimentare mai sănătoase. Astfel, ideea că există o concurență între fermieri și măcelari s-a dovedit greșită, iar proiectul a demonstrat, de asemenea, că există o nevoie reală de a facilita colaborarea între actorii de la nivel local, în scopul de a crea relații de pe urma cărora să câștige fiecare participant.

Voisins de Paniers

În Bretagne, o societate de consum, Voisins de Paniers, a avut o inițiativă similară. Reprezentanta firmei, Julie Dupetitpré, explică pe scurt: „Pe plan local, nu avem piețe sau orașe mari, dar există o mulțime de agricultori. Câțiva oameni colaborează, în calitate de consumatori, cu fermierii locali. Avem acum un depozit principal din care coșurile pleacă la patru depozite mai mici. După doi ani, avem 200 de membri și livrăm aproximativ 80 de coșuri pe lună. Aproximativ 50 de producători colaborează cu noi. Le garantăm un preț corect pentru eforturile lor și totul funcționează bine; construim noi depozite și suntem în creștere. Membrii comandă săptămânal, chiar și pe internet.”

Membrii Voisins de Paniers sunt motivați, după cum se observă din conversațiile lor de pe forum. Luc Baillaigeau, de exemplu, spune: „Sunt împotriva

supermarketurilor. Găsesc tot ce am nevoie aici, deoarece cunosc producătorii, știu cum își cresc produsele, alimentele sunt bune și nu sunt scumpe. Uneori, un produs poate fi mai ieftin la supermarket, dar calitatea este mai slabă. Aici, știu că voi obține mărfuri de bună calitate la un preț cinstit. Și știu unde se duc banii, cel puțin nu ajung în buzunarul unor companii mari". Un alt participant la discuție ține să adauge: „Prin sprijinirea agriculturii locale puteți evita traficul în Franța și în toată Europa”.

Abonamente la legume

În Belgia, mulți oameni se abonează la o porție săptămânală de legume crescute în mod ecologic. Consumatorii cumpără legumele direct de la agricultor – în fiecare săptămână, ele pot fi preluate dintr-un punct de distribuție: un depozit, un magazin sau chiar garajul cuiva. Abonamentele sunt valabile pentru o perioadă determinată, de exemplu trei luni. Anne Hery este profesoară. Ea cunoaște agricultorii și e convinsă că le poate înțelege abordarea: „În acest mod poți stimula producția locală. Prefer să angajez oameni pe care îi cunosc și pot urmări produsele. Aceasta este siguranța alimentară”.

În toate cazurile, câtă vreme, conceptul de lanț alimentar scurt de aprovizionare este unul european pe care s-a fondat Politica Agricolă Comună a Uniunii Europene, autoritățile române pot găsi forma de aplicare în România și mai ales pot găsi motivația armonizării cu modelele existente deja în spațiul european a acestui concept în beneficiul producătorului român și al consumatorului final.

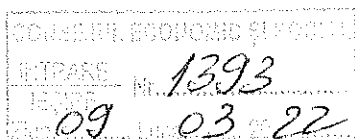
PENTRU INITIATORI:

DEPUTAT GEORGE NICOLAE SIMION
DEPUTAT ACATRINEI DOREL GHEORGHE
DEPUTAT PUSCASU LUCIAN FLORIN

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	STOICA CIPRIAN-TITI	A.U. R.	
2	BAKABASCIVC CAZIN ETIN	AUR	
3	TEODOROV LUCIAN	AUR	
4	Boachi Orlso	AUR	
5	SORIN MUNCIACIU	AUR	
6	Scrijonic LILIAN	AUR	
7	RADIU GEORGE BL	AUR	
8	Volopofci BOZIU	AUR	
9	Suurtu Vlad Focșa	AUR	
10	Rusu Daniel Gheorghe	AUR	
11	COLESA ILIE ALIN	AUR	
12.	GEORGHICOLAS SIMION	AUR.	
13	CIOROMESCU VALNTIN-RICI	AUR	
14	COFMA DORINEL	AUR	

Parlamentul României

Senat

Camera Deputaților

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. Legea nr. 321/2009 pentru comercializarea produselor alimentare, republicată cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 2 alin. (2) după punctul (19) se introduce un nou punct (20) cu următorul cuprins:

20. *lanț scurt de aprovizionare* - lanț de aprovizionare care implică achiziția produselor de la maxim 400 km de locul în care este situat supermarketul, ori maxim un operator economic angajat în activități de cooperare și de dezvoltare economică locală, precum și în relații geografice și sociale strânse între producători, procesatori și consumatori.

2. Art. 10 se modifică și completează și va avea următorul cuprins:

(1) Comerciantul este obligat să acorde spații distincte de expunere, semnalizare la raft și vânzare a produselor românești.

(2) Comerciantul persoană juridică autorizată să desfășoare activități de comercializare pentru produse alimentare are obligația ca, pentru categoriile carne, ouă, legume, fructe, miere de albine, produsele lactate și de panificație, să achiziționeze aceste produse în proporție de cel puțin 50% din volumul de marfă pe raft, corespunzător fiecărei categorii de produse alimentare, provenite din lanțul alimentar scurt, așa cum este definit în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) comercianții care realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 2 milioane de euro, echivalent în lei.

(4) Metodologia de desfășurare a acțiunilor privind lanțul scurt de aprovizionare se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

3. După art. 10 se introduce un nou articol 10¹ care va avea următorul cuprins:

Art. 10¹.

(1) Eticheta pentru carnea comercializată pe teritoriul României va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) țara de origine a animalului;
- b) animal născut în țara;
- c) animal crescut în țara;
- d) animal sacrificat în țara, marca de sănătate/identificare și denumirea operatorului economic;
- e) animal tranșat în țara, marca de identificare și denumirea operatorului economic.

(2) Comerciantul este obligat să afișeze vizibil sintagma "carne românească", pentru carnea comercializată direct către consumatorul final, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.337/2013 al Comisiei din 13 decembrie 2013 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicarea țării de origine sau a locului de proveniență pentru carnea proaspătă, refrigerată sau congelată de animale din specia porcină, ovină, caprină și de păsări de curte, în Regulamentul (CE) nr. 1.760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului și în Regulamentul UE 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole.

(3) Produsele din carne comercializate pe piața internă vor cuprinde obligatoriu pe etichetă procentul de carne provenit din România.

4. La art. 16 alin. (1) punctul (c) se modifică și va avea următorul cuprins:

"c) nerespectarea dispozițiilor art. 10, art. 10¹ și art. 12 se sancționează cu amendă de la 200.000 lei la 250.000 lei, în măsura în care nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 21/1996, republicată.

d) odată cu aplicarea amenzii contravenționale, persoanele cu atribuții de control abilitate de către Ministerului Finanțelor Publice, pot dispune în cazul nerespectării repetate - minim 3 abateri, a dispozițiilor art. 10 și ale art. 10¹, ca sancțiune complementară, retragerea autorizației de funcționare.

Art. II

Prezenta lege va intra în vigoare în 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I*.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României Republicată.